

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Γ' Ἁγία καὶ Μεγάλη (καὶ)
Εὐχαριστία

Πιὲ ὡραν ε' τῆς νύκτος (ἔκδοσις) ἀντιφώνησαν
ἐκδομένη καὶ καὶ Νέας καὶ ὁ πρὶν Εὐχαριστίας
Πατρὶς τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὁ ὁ ἡμεῖς μετ'
τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀντιφώνησαν ἑσθλὰ καὶ
ἀρετικὰ εὐδοκίᾳ καὶ τοῦ Χριστοῦ μετ' ὅ
ἁπλῶς τοῦ τεσσάρων καὶ ἑξήκοντα, ὁ ὁ τῶν
ἁπλῶς τεσσάρων καὶ τῶν Ν' ἁγίων

φαρμακὸν ~~τοῦ~~ ἐν Κίμωνι διαγόνου ~~ματὶ~~ 2
τεοτασφάντων ἐν εὐχῇ τοῦ ἁγίου σου οὐδὲ
ἕκαστον αὐτῶν σου.

~~Ἐπεὶ ὁ θεὸς μέγας ἐστὶν ὁ ἀρχὸν
τοῦ κόσμου~~

Μετὰ τὴν θείαν χάριν ἔχοντες
Βίμωνες ἐν τεσσάρων ὁδῶν καὶ εὐχῇ
καὶ ἁγίᾳ. Ἐπεὶ ὁ θεὸς κατὰ ἐκτελέσει
ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἁγίου
τοῦ ἁγίου.

4
1 καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ
καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ
καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ

καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ
καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ

καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ
καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ

καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ
καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ

καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ
καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἐστὶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐν τῷ

Εἰς δὲ τὸν οὐρανὸν ὁ Ἰησοῦς τὸ εὐαγγέλιον
ἐκείνῳ οὐρανῷ τὸ θεμελιώδες, φέρων
αὐτῷ τὸ γέννημα

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασιν, σου Χριστέ Σωτήρ,
Ἀγγελοι ὕμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς
τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ
σὲ δοξάζειν.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν,
ὥς οὐ φθάσωσι εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἐξέ-
δραν. Ὁ Ἀρχιδιάκονος τότε ἐκφωνεῖ. Καὶ ὑπὲρ
τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς καὶ ὁ Πατριάρχης ἀνα-
γινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Ὡς Σάββατον, τῇ
ἐπιφωσκούσῃ **. [Ἰδὲ σελ. 519] ἢ τὸ ἐπόμενον.

Γ. Ἰησοῦς

Λ. ὡς ἐν ἡμέρᾳ

~~Διζήσας εἰς τὴν ἑξῆς Μασίαν~~

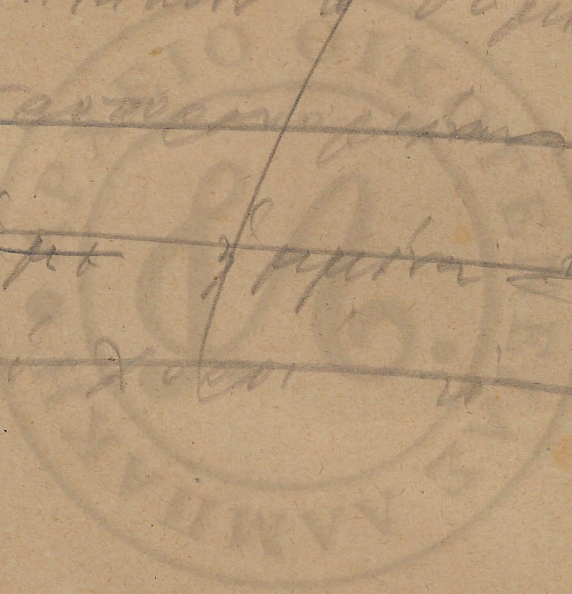
5.

~~Εἰς τὴν πόλιν τὴν περὶ τὴν ἑξῆς τὴν ἑξῆς
Μασίαν, τὴν ἡ' Αἰανὸν τὴν οὐρανίαν τὴν~~

~~κατασκευασμένην καὶ τὴν~~

~~καὶ τὴν ἑξῆς καὶ τὴν ἑξῆς ὅτι~~

~~καὶ τὴν ἑξῆς τὴν ἑξῆς τὴν ἑξῆς~~

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνή καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλῶμη,
ἠγόρευσαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν
Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς Σαββάτων ἔρ-
χονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου,
καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν
τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀνα-
βλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος·
ἣν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον εἶδον νεανίαν καθήμενον ἐν τοῖς δε-
ξιαῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξε-
θαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Ἀμὴ ἐκθαμ-
βείσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν
ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ
τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπα-
τε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προά-
γει ὑμᾶς εἰς Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε,
καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον
ἡπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἐκ-
στασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Εἶτα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, θυμῶ τρις τὸ ἱερὸν
Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ καὶ ζωοποιῷ

8
Στίχος α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορ-
πισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχος β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτω-
σαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχος γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ
δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχος δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν
ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ.

Δόξα. Χριστὸς ἀνέστη. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
ἦτα πάλιν Χριστὸς ἀνέστη ἀπὸ κοινοῦ.

Συναπτή Μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις· Ὅτι
πρέπει σοι πᾶσα δόξα, καὶ οὕτως εἰσερχόμεθα
ἐν τῷ ναῷ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ
Πατριάρχου (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως) ἀρχομένου
ψάλλειν τὸν ἐπόμενον Κανόνα.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν,
«λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θα-
»νάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν,
«Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινί-
»κιον ἄδοντας».

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψώμεθα
τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χρι-
στὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκον-
τα, τρανῶς ἀκουσώμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ
δὲ ἀγαλλιέσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρα-
τός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγή-
γερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Εἶπα τὸ Χριστὸς Ἀνέστη τρίς.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, κα-
θὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν
καὶ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα λέγονται μεθ' ἐκδόσιν Ὡδὴν.

Αἰτήσεις καὶ ἐκφώνησις Ὅτι σὺν τὸ κράτος
κτλ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέ-
»τρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀ-
»φθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὑμνήσαντος
»Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανὸς
τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω
ροῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ,
ἐν ᾗ ἐσπερέωται.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι, Χριστέ, συνε-
γείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυ-
ρούμην σοι χθὲς· αὐτός με συνδόξασον, Σω-
τήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίνωμεν.

Αἰτήσεις καὶ Ἐκφώνησις Ὅτι σὺ εἶ κτλ.

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ἔρθρον αἱ περὶ Μαριάμ,
καὶ εὐρεῖσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ
μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν
φωτὶ ἀδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζη-
τεῖτε ὡς ἄνθρωπον ; βλέπετε τὰ ἐντάφια
σπάργαν· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύ-

Ξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σφύζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἰδιὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος
» Ἀβδακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δει-
» κνύτω, φασσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως
» λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι
» ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος ».

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοίξαν τὴν παρθενεύου-
σαν νηδύν, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δέ,
ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δέ, ὡς ἄ-
γευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ
ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος
ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάν-
των τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον καὶ
αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὥρατος, δικαιοσύνης ἡμῖν
ἐλαμψεν ἥλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαυτὶδ πρὸ τῆς σκιώ-
δους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ
τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἐκβα-
σιν ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέ-
στη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία· Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς
 Αἰτησις καὶ Ἐκφώνησις· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, κλπ.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθύος καὶ ἀντὶ μύ-
 ρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη,
 »καὶ Χριστὸν ἐψώμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον,
 »πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα».

Τὴν ἀμετρον σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς
 τοῦ ἁδου σειραῖς συνεχόμενοι, δεδορκότες,
 πρὸς τὸ φῶς ἠπεύγοντο, Χριστέ, ἀγαλλο-
 μένω παιδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προῦ-
 ὄντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ,
 καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι,
 Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριο.

Καταβασία· Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου.

Αἰτησις καὶ Ἐκφώνησις· Ὅτι ἡγίασται κλπ.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
 »καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κα-
 »τόχους πεπεδημένων, Χριστέ, καὶ τριήμε-
 »ρος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ
 »τάφου»

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σώα, Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέφξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Σωτὴρ μου, τὸ ζῶν με καὶ ἄθυτον ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας παγγενῇ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καταβασία· Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Αἰτησις καὶ Ἑκφώνησις· Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς κτλ.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἔδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής· Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθειγόμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς περ σοῦσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλοι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμ-

μένον· Σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα
Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν,
σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυ-
νήσωμεν καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς
δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σιν-
δόνι ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν, καὶ κρά-
ξωμεν· ὦ Δέσποτα, ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πε-
σοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἶτα τὸ Μηρολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημά·

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν
τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Στίχοι.

Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος,
λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκύλα·

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν χῦμα ἐκ τρίτου τὸ Ἀνάστα-
σιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ
Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου κτλ.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενό-
μενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ
πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέ-
πειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

14

Εὐχαριστοῦν τὸν Μηρολόγιο

F. 8.

15
 Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω
 σου ἔδραμον· ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δα-
 κρύων ἐζήτηουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι
 ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς.
 Χριστέ, Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τὴν
 καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀ-
 παρχήν· καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἷτιον,
 τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν
 καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ
 σωτήριος νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπρο-
 φόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως οὕσα προάγγε-
 λος, ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωμα-
 τικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία· Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.
 Αἴτησις καὶ Ἑκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος κτλ.

Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

«Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία
 »τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορ-
 »τῶν ἐορτῆ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων,
 »ἐν ἣ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήμα-
 τος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμερ

ἡμέρα τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ
κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, Σιών,
καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι θεοφεγγεῖς ὡς
φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θα-
λάσσης καὶ ἐφ' αὐτὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐ-
λογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτωρ, καὶ Λόγε καὶ Πνεῦ-
μα, τρισὶν ἐνιζομένη ἐν ὑποστάσεσι φύσις,
ὑπερούσιε καὶ ὑπέρβее, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα,
καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Αὕτη ἡ κλητή.

Αἰτησις καὶ Ἐκφώνησις· Ὅτι ὑψόγῃται κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα
τοῦ φωτός ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν· καὶ
ψάλλεται ἡ

Ὦδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ·
» ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευι
» νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών· σὺ δέ, ἀγνή, τέρ-
» πευ, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου».

ὦ Θεías! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου
φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ ἰσχυροῦ

ἔσσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ·
ἣν οἱ πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες,
ἀγαλλόμεθα.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον, Χρι-
στέ· ὦ Σοφία καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Δύνα-
μις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον σοῦ μετασχεῖν,
ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τὰ τροπάγια ταῦτα συμπάλλονται μετὰ τῶν
ἐπομένων Μεγαλυναρίων.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως
παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τρι-
ήμερον ἐκ τάφου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα
τρίήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαί-
ρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἤδη ἐσκυ-
λεύθη.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστά-
του καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογη-
μένη, χαῖρε δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς
ἀνέστη τρίήμερος ἐκ τάφου.

Καταβασία·

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ·
 Ἀγνή Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε·
 ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.
 Φωτίζου, Φωτίζου κτλ.

Τὸ Χριστὸς Ἀνέστη τρίς· τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰ-
 ησοῦς ἅπαξ. Συναπτὴ μικρά, Αἰτήσεις καὶ Ἐκ-
 φώνησις. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι κτλ. Καὶ εὐθὺς τὸ
 Ἐξαποσιτελάριον αὐτόμελον.

Ἦχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός. ὁ βασιλεὺς καὶ
 Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας
 ἐκ φθορᾶς καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα
 τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον. Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσιῶμεν Στίχους ἡ' καὶ ψάλλο-
 μεν τὰ τέσσαρα πρῶτα ἀναστάσιμα τῶν Αἴ-
 νων τοῦ α' ἤχου, Ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· εἶτα
 τὰ ἐπόμενα Συχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν
 στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπι-
 σθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάτχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται·
 Πάσχα καινόν, ἅγιον· Πάσχα Μυστικόν· Πά-
 σχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυ-

19
τρωτής· Πάσχα ἁμῶν· Πάσχα μέγα· Πά-
σχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ
Παραδείσου ἀνοίξαν· Πάσχα, πάντας ἀγιά-
ζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτω-
ταν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιών εἴπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χα-
ρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ·
τέρπου, χόρευε καὶ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ,
τὸν Βασιλέα Χριστὸν θεασαμένη ἐκ τοῦ
μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐ-
φρανθήτωσαν.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἔρθρου βαθέας, ἐπι-
στάσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ ζωοδότου, εὖρον
Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐ-
τὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε·
Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί
θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελ-
θοῦσαι κηρύξατε τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

20

Πάσχα τὸ τερπνόν. Πάσχα Κυρίου Πά-
 σχα. Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε.
 Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτωξώμεθα.
 ὦ Πάσχα λύτρον λύτης ! καὶ γὰρ ἐκ τάφου
 σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χρι-
 στὸς, τὰ γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κη-
 ρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν
 τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτωξώμεθα.
 Εὔπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς,
 συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ
 οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
 θανάτῳ θάνατον πατήρας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἔτα τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ γ'. Ἐν τῷ με-
 ταξὺ τούτῳ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

καὶ ἄρχεται ἡ δευτέρα τοῦ θείου Χειρισμοῦ.

Εἰσοδικόν.

21.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν· Κύ-
ριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι·
Ἀλληλούϊα.

534

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Καὶ εὐθὺς τὸ
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, *τρεῖς.*
Τὴν Ὑπακοὴν
Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ.
Καὶ τὸ Κοντάκιον
Εἰ καὶ ἐν τάφῳ . . .
Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου τὸ
Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν
ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὃ Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήθη. Οἱς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναυλιζόμενος, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱερουσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες·

Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινώμει χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γε-

23
 γένεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
 οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός,
 οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννή-
 θησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν
 ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅ-
 ξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάρι-
 τος καὶ ἀληθείας· Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ,
 καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω
 μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶ-
 τός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς
 πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι
 ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλή-
 θεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως».

Εἰς μὲν, ἡχος α'.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαρι-
 τωμένῃ, ἁγνῇ, Παρθένῃ, χαῖρε, καὶ
 πάλιν ἐβῶ χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀ-
 νέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἰε-
 ρουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου
 ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε· χόρευε νῦν, καὶ
 ἀγάλλου Σιών· σὺ δέ, ἁγνή, τέρ-

που, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ
τόκου σου.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλ-
ληλούια.

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»

Χριστὸς ἀνέστη.

Ἀντὶ τοῦ «Εἶψ τὸ ὄνομα Κυρίου».

Χριστὸς ἀνέστη.

Μετά δὲ τὴν ὁπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς
ἀνέστη χῦμα τρις. Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ
Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προϊσταμένου ὁ ἐπόμενος

ἱερώς

24

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαύετω
τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως.
Εἰς τι δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἰ τις ἑ-
καμε νηστεύων, ἀπολαβέτω νῦν τὸ δηνάριον.
Εἰ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δε-
χέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἰ τις
μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτα-
σάτω. Εἰς τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μη-
δὲν ἀμφιβαλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται.
Εἰ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέ-
τω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἰ τις εἰς μόνην ἔφθασε
τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα·
φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν
ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει
τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ
τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν
πρῶτον θεραπεύει· κακεῖνω δίδωσι, καὶ τού-
τῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν
γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ,
καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε
πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ

πρῶτοι καὶ δεῦτεροι, τὸν μισθὸν ἀπολάβετε.
Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύ-
σατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν
τιμῆσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαν-
τες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει,
τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς
ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμ-
ποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ
πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω
πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς
ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ
τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον·
ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνα-
τος. Ἐσβέσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμε-
νος. Ἐσκόλευσε τὸν ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς
τὸν ἄδην. Ἐπίκρανε αὐτόν, γευσάμενον
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο, προλαβὼν Ἡ-
σαίας, ἐβόησεν· Ὁ ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη,
συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ
κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη.
Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη,
καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδε-
σμεύθη. Ἐλαβε σῶμα καὶ Θεὸς περιέτυχεν.
Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνητησεν οὐρανῷ. Ἐλα-

δεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ
 ἔβλεπε. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ
 σου, ἄδη, τὸ νεῖκος; Ἀνέστη Χριστός,
 καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ
 πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ
 χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ
 ζωὴ πολιτεύεται Ἀνέστη Χριστός, καὶ νε-
 κρὸς οὐδαίς ἐπὶ μνήματος Χριστὸς γὰρ
 ἐγερεθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημέ-
 νων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος,
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.— Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα
 χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κό-
 σμῳ θησαυροὺς ἀναπέθετο, τὸ ὄψος ἡμῖν τῆς ταπει-
 νοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοὶς λόγοις παιδεύων,

πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρόσβουε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰδησις.

Δεῖ εἶδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, αἱ Ὡραι, τὰ ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ψάλλονται οὕτω.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

— 665 —

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἔδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρή-

νην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι
παρέχων Ἀνάστασιν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾧ δού-
δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Πα-
ραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν
θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετὰ Πα-
τρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πλη-
ρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου
ὠραιότερος, ὅντως καὶ παστάδος
πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται
λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου,
ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον
θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ
γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε

τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξί, Πανάμωμος Δέσποινα.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μί. Δόξα. καὶ νῦν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἴτα, Δι' εὐχῶν
τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τρισεύεται δὲ
ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἐν τῇ Μεσονυκτικῇ,
καὶ ταῖς Ὥραις, καὶ τῇ Ἀποδείπνῳ· ἐν
τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἐπομένην.

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλεῖου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παν-
τοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν
τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύ-
κτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ
πυρός, ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας
διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ
προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυ-
κτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡ-
μῶν. καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου·
καὶ πάσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ
ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρ-
τήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς

29
—

ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατὰπεμψον
τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κλη-
ρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς Ἀγ-
γέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις
δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς
ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πά-
σης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου.
Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν πα-
ροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχο-
μένῃ νυκτί, τελείαν, ἀγίαν, εἰ-
ρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδά-
λιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρε-
σβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰ-
ῶνός σοι εὐαρεστησάντων· Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
(ἐκ γ').

καὶ ἀπόλυσις

Ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἐθδο-
μάδι ἥτις ὡς μία λαμπροφόρος ἡμέρα λο-
γίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

30